

Dobrý Ježíši,

ty znáš náš hlad.

Víš, že nám chybí...

(Můžeme doplňovat, co je právě aktuální.)

Nasytil jsi veliký zástup lidí a ještě zbylo.

**Je to neuvěřitelné
a ten, kdo tomu věří,
má velkou naději.**

**Ty jsi chléb života,
který dává, co nám chybí.**

Dávej nám ten chléb stále.

Amen.

Všichni jedli a všichni se nasýtli

dopis rodičům

Milí rodiče,

dnes Vaše dítě slyšelo biblický příběh o tom, jak Ježíš rozmnožil pět chlebů a dvě ryby tak, že se dosyta najedlo pět tisíc lidí. Možná si řeknete: „Ano, je to zázrak hodný obdivu, ale co my s ním tady a teď ve své každodenní realitě. Nikdo nás jen tak nenasytí a nedá, co právě potřebujeme. Je třeba se starat, ne čekat na zázrak.“

V příběhu je ukrytá velká moudrost. Je ukryta v jedné zkušenosti, kterou právě z každodenního života známe, ale málokdy si jí všimneme.

To, co Ježíš požehnal a rozdával, se neztrácelo a neubývalo toho. Všichni jedli, všichni se nasýtili a ještě zbylo.

Co je to za zázračný chléb, který neubývá?

Kupodivu, je všední a máme jej v ruce každý den. Lámeme jej a rozdáváme si jej mezi sebou, když s láskou obdarováváme jeden druhého.

Příběh o zázračném nasycení se odehrává dnes a denně ve chvílích, když je člověk nemocný a někdo mu donese čaj až do postele. Když je člověk unavený a někdo se o něj postará. Když má člověk problém a je s kým se o tom pobavit.

Vaše dítě se dnes dovědělo, že na světě nejsou jen věci, které se dají vyrobit, sehnat, koupit a spotřebovat a které je dobré si nechat pro sebe, protože jsou drahé a nezbylo by pro všechny.

To, co vzrůstá, i když se to rozdává dál, je láska.

Ježíš to pojmenoval svými skutky, slovy a pak definitivně a plně tím, že nám svou smrtí a vzkříšením daroval sám sebe.

Stal se chlebem, který se může lámat a darovat dál.

Nebojme se být jeden druhému chlebem. Nebojme se darovat jeden druhému, protože Bůh je láska a zůstane, i když všechno ostatní zanikne.

Co můžeme společně dělat?

To, co tentokrát můžeme dělat, je něco, co už dávno děláme, ale mnohdy si to ani neuvědomujeme.

Nepůjde o to darovat někomu čokoládu nebo konkrétní pomoc. Půjde o něco podstatnějšího. Mnohem těžší než rozdělít se o nějakou konkrétní věc, která se dá koupit, je darovat druhým sebe samého a rozdělít se s nimi o to, co prožívám. Je dobré si najít chvíle, kdy se vzájemně pobavíte o tom, co prožíváte, o čem přemýšlíte, co Vás trápí nebo co Vám přináší radost.

Sedněte si ke stolu a společně uvažujte o tom, jak se doma mezi sebou vzájemně dělíte.

Uvědomte si, jak se dělíte

- o společný prostor
- o společný čas
- o jídlo
- o radost
- o smutek
- o víru

Možná objevíte hodně skutečností, které navzájem sdílíte, možná objevíte také věci, které každý prožívá a zvládá sám a které by bylo dobré pojmenovat.

Přeji Vám upřímné a pravdivé chvíle vzájemného obdarování!